

[Vesterager.]

det er i det hele taget at sige noget, enten det er i Udvalget eller her i Salen.

Jeg udtalte ganske klart, at dette Spørgsmaal har været nævnt, og det ikke alene i Udvalget, og jeg har sagt, at det var en Ting, vi kunde forhandle om. Det udlægger den højtærede Undervisningsminister paa den Maade, at jeg har udtalt Tilslutning til, at Blaagaard blev nedlagt ved Tvang. Naar man i den Grad fordrejer en Mands Ord og Tanker, er det nu ikke let at deltage i en Diskussion. Jeg har ikke paa nogen Maade udtalt, at vi vilde nedlægge Blaagaard ved Tvang, eller at vi i særlig Grad ønskede at gaa ind i denne Forhandling. Hele vort Arbejde er gaaet ud paa at finde en Form, hvorved man netop kunde undgaa at nedlægge et eneste Seminarium ved Tvang, og i Stedet for ad Frilighedens Vej at finde en Ordning.

Dernæst vil jeg gerne sige med Hensyn til Spørgsmaalet om de arbejdsløse Lærere, at der overdriver man ogsaa i høj Grad. Nu indrømmer jeg fuldt ud, at der ikke er Brug for saa mange Vikarer i vor Tid, som der har været for Aar tilbage, fordi der er saa faa Lærere, der forflyttes.

Det har sin Grund i hele Lønnings-systemet. Naar en Lærer slipper ind i et Embede, saa har han hele den Lønsskala, som han kan opnaa at faa noget Sted, og saa bliver han i de fleste Tilfælde hængende i Embedet hele Livet igennem. Er en Lærer blevet ansat i København, er det saa godt som umuligt for ham at slippe ud, og er han kommet ind i et Embede ude paa Landet, er det fuldkommen umuligt for ham at komme ind ved en Købstadskole.

Her er saa uhyre lidt Vekselvirkning. Derfor bliver der meget lidt Brug for disse løse Vikarer, som det jo egentlig var Meningen, vi skulde bruge i de to Aar, der gaar, før Aspiranttiden er udløbet og de kan gaa ind i et fast Embede. Men der maa og skal være Vikarer, for det er jo dog endnu saaledes, at der er Brug for dem baade i By og paa Land. Vi Lærere, som sidder her i Rigsdagen, har jo altid Brug for Vikarer, og der er altid Brug for et vist Antal, der kan være til Tjeneste.

Jeg er Modstander af, at der gennemføres en saadan Planøkonomi, at naar der er et enkelt Embede ledigt, og der kan opdrives en eneste Ansøger til det Embede, saa skal Beboerne være tvunget til at tage vedkommende, enten han passer til dem eller ej. Lærergerning er noget for sig, og man kan ikke lægge den samme Betragtning til Grund for en Lærers Stilling, som man kan gøre for adskillige andre Stillinger her i Livet.

Derfor synes jeg, at det er ganske urimeligt, som den Tale om de mange ledige Lærere er skruet op. I Sommer bliver der ikke dimitteret en eneste Lærer, der kommer altsaa et helt Aar, hvor vi skal ansætte af de Lærere, der er uddannet, og derfor kunde vi udmærket godt se Tiden an, før vi griber saa voldsomt ind over for Seminarieuddannelsen, som man her vil gøre. Denne Opfattelse har jeg ikke lagt Skjul paa hverken i Udvalget eller her fra Talerstolen, idet jeg har fremhævet, at jeg var ingen Tilhænger af, at vi skulde gribe saa stærkt ind.

Med Hensyn til Frk. Langs Seminarium i Silkeborg fremhævede den højtærede Minister, at Institutionen i den nu foreslaaede Form vilde være bedre stillet om 10—15 Aar, end den vilde ved Bevarelsen af den nuværende Tilstand. Det synes jeg ærlig talt den højtærede Undervisningsminister skulde lade vedkommende Seminarieleder selv udtale sig om. Dernæst blev der fremhævet, at Nedlæggelsen af dette Seminarium vilde betyde en Fordel for de andre private Seminarier, der har udtalt deres fulde Tilfredshed med, at nogle Seminarier blev nedlagt. Ja, man plejer jo ikke at spørge Konkurrenterne ved Afgørelsen af slige Forhold. Det er jo ikke saa mærkeligt, om de andre private Seminarier kunde nære et saadant Ønske, men det er ikke nok for mig til at gribe saa stærkt ind i en Institution som Frk. Langs Seminarium i Silkeborg.

Jonstrup er — det har jeg fremhævet — det billigste Sted i Danmark for Uddannelse af Seminarister. Der tales om de store Udgifter til Læsning, og det er jo rigtigt, at de er store. Men naar det paa Jonstrup er muligt at læse i 4 Aar og faa Undervisning, Bolig og Kost for ca. 2 000 Kr., saa maa man sige, at det